

Antidogma - Amerika az Apokalipszis b?vületében

2011 augusztus 03. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

A George W. Bush mandátuma végén bekövetkezett pénzügyi válság után rövidesen egy sokkal súlyosabb eseménynek lehetünk majd a tanúi: a dollár összeomlásának, ami Barack Obama elnöksége idején fog bekövetkezni.

Mára ugyanis az Egyesült Államok (vagyis a szövetségi kormány) hozzávet?legesen 11 ezer milliárd dollár „közadósságot” halmozott fel, s ez az 50 ezer milliárdos „magánadóssághoz” adódva azt eredményezi, hogy minden egyes amerikai állampolgár, beleértve az újszülötteket és az aggastyánokat is, több mint 200 ezer dollár (36 millió forint) adósságterhet cipel.

Hab a tortán, hogy a „klasszikus” típusú recesszió elkerülésére szánt Obama-féle 800 milliárdos t?keinjekció csak tovább rontott a helyzeten, mert a gazdaságélénkítést egyrészt befektetésekb?l, vagyis további eladósodással szándékozott finanszírozni, másrészt pedig (a republikánus lobbi nyomására) adócsökkentéssel, ami tovább sz?kítette a fiskális bevételeket. Nem csoda, hogy az Obama-adminisztráció gazdasági el?rejelzéseiben a következ? hat évre szó sincs a költségvetési egyensúly helyreállásáról.



Ha minden jól megy (!), 2015-ben a szövetségi büdzsé bagatell 500 milliárdos hiánnyal számol. És hogy honnan jön ez a pénz? Hát éppen itt van a kutya elásva: jórészt persze a külföldi hitelez?kt?l (élükön Kínával), de az adóssággal együtt duzzad a pénztömeg is. Más szóval megállíthatatlanul növekszik a dollár mennyisége a világon, miközben az ország, amely ezt a valutát kibocsájtja, recesszióban van, vagyis egyre kevesebbet termel és egyre jobban eladósodik.

Ráadásul lehetetlen megtudni, hogy pontosan milyen mértékben növekszik a forgalomban lév? dollár mennyisége, ugyanis 2006 márciusa óta az amerikai jegybank (Fed) nem hozza nyilvánosságra az erre vonatkozó gazdasági jelz?számot (M3), vagyis csak néhány beavatott van tisztában a beteg valódi állapotával.

Mi határozza meg egy pénznem értékét? Valaha a kibocsátó ország központi bankjának az aranytartaléka, ma azonban kizárólag azon az észlelésen alapul, amelyet gazdasági apparátusának szilárdsága és dinamizmusa kelt a külvilágban. Márpedig az Egyesült Államok esetében ez az észlelés egyre negatívabb, és mint ilyen esetben mindig, akár egy látszólag jelentéktelen esemény is képes lehet pánikot kelteni, ahogy a 2008-as jelzáloghitel-válság idején történt. Az a hit, miszerint a kínaiak örökké támogatni fogják a dollár árfolyamát, hogy fenntartsák az USA-ba irányuló exportfolyamukat, csak arra szolgál, hogy elkend?zze a nyilvánvalót: örökké nem lehet hitelb?l élni, a bankóprést m?ködtetve. Eljön a nap, amikor már senki nem fog kölcsönt adni, és senkinek sem kell ez a pénz. Ebben a pillanatban a dollár összeomlik, hiperinflációba és káoszba taszítva az Egyesült Államokat.

A szövetségi állam cs?dje, amely a válság el?tt csupán abszurd hipotézisnek t?nhetett, ma már egyáltalán nem az: egyes tagállamok, például Kalifornia, már most is a szakadék szélén lavíroznak. Egy ilyen forgatókönyv esetén tekintetbe kell venni annak a lehet?ségét, hogy magánvállalatok fizet?eszközöket fognak kibocsátani, „alternatív dollárt” kreálva és így alapozva meg hatalmukat, messze a háttérbe szorítva a szövetségi állam jogosítványait. Ekkor bekövetkezhet a kapitalizmus (talán) utolsó stádiuma, az állam kvázi-megsz?nése és az ország teljes magánosítása.

Politikailag egy ilyen válság következményei minden bizonnyal fatálisnak fognak bizonyulni – remélhet?leg ez alkalommal magára az USA-ra nézve. A külpolitika terén történelmi precedensek egész sora valószín?síti, hogy az amerikaiaknak most is, mint a múltban mindig, „felel?sökre” lesz szükségük: kínaiak, oroszok, arabok, európaiak, a célnak bármelyikük és mindegyikük megfelel… Éppen ezért a nemzetközi feszültség fokozódása várható, az er?szak eszkalációja egy olyan birodalom részér?l, amely nem hajlandó beletör?dni nemzetközi szupremáciája elvesztésébe és ezért kijátssza utolsó kártyáját, a katonai hatalmát, hogy meg?rizze rangját.



Belpolitikai téren a dollár végét a Sátán jeleként fogják azonosítani. A zöldhasú bankjegy, rajta az „Istenben bízunk” (In God We Trust) felirattal, az amerikai társadalom cementje. Bukása egy olyan jelképet teremt, amelynek a magyarázata átcsúszik a transzcendens mezejére: egy olyan országban, ahol fundamentalista szekták és vallásmániás elmeháborodottak dönt? befolyásra tettek szert, ez maga lesz az Apokalipszis. Irracionalitás, xenofóbia és bigottság fogja alkotni az amerikai politika új pilléreit.

Ebben az optikában a hatalomba visszatért és teljesen a dominionista/keresztény cionista jobbszárnya által ellen?rzött republikánus párt késztetést érezhet egy teokratikus „alkotmányos puccs” végrehajtására.

Az állami szerepek magánténye z?k általi kisajátítása, városok, s?t egész államok „privatizálása” – mindez az amerikai társadalom „harmadik-világiasodását” eredményezheti, a szociális egyenl?tlenségek drasztikus növekedésével. A folyamat természetes következménye az er?szak szédületes elharapódzása lesz, különösen a fajilag vegyes lakosságú nagyvárosokban.

Azon amerikaiak számára, akik nem akarnak ebben az etnikai dzsungelben élni, csupán egyetlen megoldás marad: „körbe állítani a szekereket”, mint a Vadnyugat meghódításának idején, vagyis olyan bázisközösségekbe zárkózni, amelyek megvédik a tagjaikat. Ezek természete nagyon eltér? lehet, az id?k végét prédikáló apokaliptikus szektáktól egészen az alkalmazottaikat magas falakkal védelmez? vállalatokig, amelyek munkát és védelmet biztosítanak számukra, ha cserébe lemondanak az alapvet? szabadságjogaikról.

Persze ez többé már nem demokrácia lesz, hanem egy feudális típusú rendszer – paradox módon éppen olyan, mint amilyent?l az Egyesült Államok egykori alapító atyái úgy irtóztak, akár az ördög a tömjénfüstt?l. Olyannyira, hogy régi hazájukból elmenekülve meg sem álltak az Új Világig és egy új haza alapításáig, a történelem iróniájaként az eredeti elképzeléseikhez képest ezzel a valószín?síthet?en disszonáns végeredménnyel.

Végs? soron egy rövid távú baj (a gazdasági és pénzügyi válság) kezelésére szánt hagyományos gyógyszerek egy sokkal súlyosabb patológia kiváltójának bizonyulhatnak. Amikor a gyógyszer méreggé válik…

Gazdag István, demokrata.hu



Ajánló